

YEREL TELEVİZYON DERKEN...

Rengin OZAN*

En disant la télévision locale...

Dans cet article, on examine la nécessité de différent voix pour la démocratie, l'influence des télévisions locales sur les habitants, la collaboration importante des habitants et ses contributions sur les télévisions locales. Le quatrième pouvoir des medias du point de vue de la démocratie.

Mots clefs: Médias, démocratie, collectivité, les habitants, les télévisions locales.

.....

1. Giriş

Geçtiğimiz son on yıl boyunca, görsel-işitsel alan adeta açık pazar konumuna gelmiştir. Yayın koşulları ve devletlerin medya aracılığıyla bilgi akışı potansiyelini elinde tutma kaygısı, artık ortadan kalkmıştır. Televizyon kanallarının sayılarının artması ve özel televizyonların da rekabet ortamına girmesi ile birlikte, gitgide büyüyen bir elektronik yayın serbest politikası söz konusudur. Belgelere göre, geçen on yıllık süreç içerisinde birçok komisyon, konye, komite gibi oluşumlar ortaya çıkmış ve bunlar bir ülkeden

* Yard.Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Bölümü

diğerine farklılık göstermiştir. Gözlenen ortak özellik ise, toplumun ortak değer yargılarının korunması, çoğulculuk ilkesinin tüm ülkeler için geçerli olan, tamamlayıcı rekabet konularının gözetilmesi olmuştur. Tüm yasal düzenlemeler iletişim özgürlüğünü esas almaktadır. Çoğulculuk ilkesi korunması gerekli bir kavramdır. Hızla gelişen sektörde, üretici ve tüketicilerin sorumlulukları gitgide büyümektedir.

“Kitle iletişim politikası ve kitle iletişim araçları aslında farklı rolleri olan, ayrı ayrı değerleri olması gereken kavramlardır.” (Mégard, 2002: 40). Birincisi iletişim kurmak için birilerini arar, ikincisi ise onları bilgilendirir. Birincisinde sosyal sorumluluk, ikincisinde artı olarak savunduğu görüşü aşılama vardır. Birincisi farklı projeleri gündeme getirirken, ikincisi olayları gözlemler, hesaplar. Biri diğeri gibi demokrasi için kaçınılmazdır.

“İletişim, yaşar, bölümlere ayrılmış, uzmanlaşmıştır. Demokratik yaşamın başta gelen stratejik canlandırıcılarından biri konumuna dönüşmeye başlamıştır.” (Mégard, 2002: 42).

Günümüzde iletişimin taçlanmış, değeri fark edilmiştir. Bir ülkedeki demokratik yapı içerisinde kitle iletişim araçlarının yeri, bilindiği gibi oldukça önemlidir.

Yaygın ya da yerel, görsel-işitsel ya da yazılı basın olsun demokratik yapı içerisinde 4. güç olarak belli bir sorumlulukları bulunmaktadır. Özellikle bu denetleme işlevlerini doğru ve yerinde yapabilmeleri büyük ölçüde onların özerk olmaları ile ilintilidir. Yerel televizyon kanalları ya da izleksel kanallar, üstlerine düşen görevi yerine getirip, geleneksel medya içerisinde tamamlayıcı olarak yerlerini alırlar. Burada önemli olan “hiç bir durumda onların yerine geçme eğilimi içerisinde hareket etmemeleridir.” Yaygın medyaya program ya da başka bir yönden öykündükleri, kendilerini onlara

benzetmeye çalıştıkları anda, kendi benliklerini yitirip yerellikten uzaklaşırlar.

Yaygın ve yerel arasında belirsizlik içerisinde, kimlik arayışı çabaları ile çırpınıp dururlar.Yerini tam olarak belirleyememiş olan herhangi bir kişi, topluluk ya da kuruluş, savunduğu fikirleri asla başkasına kabul ettiremez, çünkü inandırıcı olmaz. Yerel televizyonlar da önce kendi kendilerine karşı dürüst olmalı ve yerlerinin neresi olduğuna karar vermelidirler. Yerel renklere sahip olup, onları savunacaklarsa, yöre halkının yönetime karşı sesi ve sözü olacaklarsa bu önemli görevi kendileri olarak, benliklerinden ödün vermeyerek yerine getirmeye özen göstermeleri ve bu konuda inatçı davranmaları gerekmektedir.

"Mc Luhan'ın seçilen aracın mesajın içeriğini de etkilediği o ünlü savı" (Altunay, 2001:187) göz önüne alındığında kullanılan kitle iletişim aracının o haber üzerindeki işlenişi ve buna bağlı olarak da izleyici-okuyucuları etkilemesi ve inandırması değişmektedir. Bir haberi gazeteden okumak ile televizyondan ya da radyodan izlemek izleyici/dinleyici açısından aynı güçte olmayabilir. Özellikle o televizyonun ya da radyonun kitle üzerindeki inandırıcılığı, bağlayıcı bir nitelik kazanmaktadır. Bilgi çağında insanlar bilinçlenip, ne aradıklarını ve neye inanmaları gerektiği ayırımına erdikçe, kitle iletişim araçlarının her türlüşünün işi zorlaşmaya başlamıştır. Kapısının önünde ne olduğunu öğrenmeye çalışan bir kişi, doğal olarak yaygınlarla değil, yerel iletişim araçlarına önem vermektedir. Araç-içerik ilişkisi, doğrusunun da bu olması gerektiğini kanıtlamaktadır. Seçilen aracın örneğin televizyon olması, görüntülü haber tekniklerini gerektirirken, içerik olarak da eğer yerel kanalsa, o yöre izleyicilerini ilgilendiren bir içeriğe sahip olması gerekmektedir. Okuma alışkanlığımızın ülkece düşük olması

nedeniyle, görsel-işitsel bilgilendirme çok daha fazla önem taşımaktadır. Gözden kaçırılmaması gereken bir diğer nokta ise, olayların olduğu yerde en fazla etkiyi ve ilgiyi yarattığıdır. Yaygın kanallar yalnızca Ankara ve İstanbul içerikli yayınlar sürdürürlerken, yerel kanallar da kendi yöresel haberlerine ağırlık vermektedir. Hatta yerel kanalların yolladıkları video kasetlerin içerikleri çarpıtılmakta ya da hiç değerlendirmeye alınmamaktadır.

"Demokrasi kavramı, yerel kitle iletişim araçlarının yasallıkları konusunda bir bileşeni oluştursa da, bu kavram aynı zamanda yerel televizyonlar açısından demokrasinin gündelik uygulanması konusunda tek başına belirleyici değildir." (Paillart ve Azeddine, 2002: 63). Medyanın yerellik kazanması olgunun tanımladığı gibi, demokrasi konusunu gündeme getirmektedir. Demokrasi konusu gündeme gelince de, bir takım temel değerlere değinmek konuya açıklık getirecektir. Bilindiği gibi, demokrasinin sahip olduğu temel değerler arasında, "Eşitlik, özgürlük, kendini geliştirme, ortak yarar, bireysel yararlar..." (T.C Başbakanlık Toplu Konut İdaresi ve İULAEMME, 1994: 20) gibi kavramlar yer almaktadır. Özellikle yerel televizyonlar, tüm bu değerleri fazlasıyla yöre halkına taşımaktadır. Yöre halkı, yaygın kitle iletişim araçlarının izleyici/okuyucularına sunduğu bilgi bolluğundan ve ek olarak kendi yöreleri ile ilgili haberleri aynı eşitlikte ve özgürlükte elde edebilmektedir. Yöre halkı aynı zamanda bu bilgileri öğrenirken bir yandan da, kendilerini geliştirmekte, dünya ve yöreleri hakkında bilgi sahibi olmaktadır. Yerel televizyonların program içeriklerindeki yöreye göre tarım, hayvancılık vb. gibi konular ve yöresel reklamlar (örneğin kuaför, taksi durağı, sinema vb.) aracılığı ile ortak ya da bireysel yararlar sağlamaktadırlar. Kazandıkları bilgilerin nerede, nasıl ve ne zaman değerlendirilmesi gerektiği ise izleyicilere bağlıdır.

2. Yerel Televizyonların İşlevleri

Yerel televizyonlar demokratik işleyiş içerisinde, oldukça canlı bir işlevi yerine getirmektedirler. Televizyon yerel demokrasinin dinamiklerine katkıda bulunur. Yani, yöre halkını yerel yaşama ayak uydurmaları için (ellerinde bulunan değerleri gerektiği gibi kullanabilmeleri açısından) bilinçlendirir. Bizzat ya da telefonla programlara katılımı kolaylaştırır. Onları temsil eder, iletişim ve demokrasi açısından yaşamsal önem taşıyan araçların başında gelmektedir. Kazandırdıkları dinamizm, ülke çapında bir hareketlenmeye dönüşür, bu yerel gücün birleşmesiyle bütünlük sağlanır. Ülke demokrasisi açısından da bu hareket oldukça önemlidir. Toplumun dinamik olması, konuşması, iletmesi, uyarması aynı zamanda demokratik işleyiş için de, gerekli olan tutumlar arasında yer alır.

Bu yerel televizyon modeli iki ana temele oturmaktadır: Birincisi, televizyon izleyicisini katılımcı konumuna sokmak. Edilgen olmaktan sıyrıp, etken, üreten ve üretime katılan bir yapı içerisinde çökmek. İkincisi ise, ulusal televizyonlara yansıyanın dışında, farklı bir yönden yereli tanıtmaktır. Bu durumda günlük yaşama daha yakın olma söz konusudur. Bu noktada yerel televizyonlar, yerel gazetelerle haber içerikleri açısından bazı ortak noktalarda karşılaşır. Bu işin doğası gereği bir yerde zorunluluktur. Fransa'daki yerel televizyonların bağlı oldukları sendika (Le Syndicat National des Télévisions de Proximité) dönem başkanı Jean-Pierre Wagner bir açıklamasında, "Gazete, yerel bir televizyonun aralıksız yaratıcısıdır. Okuyucularını bu yayınlar hakkında bilgilendirir" (TeleSatellite, 1999: 31) söylemini yapmıştır. Yerel bazda iş ortaklığı, bugün dünyanın her tarafında belki de, ülkemizde olduğundan çok daha farklı boyutta ve farklı boyutludur.

Yöre insanının olup bitenlerden haberdar olması ve aynı zamanda katılımcılı konuma dönüşmesi, demokrasi açısından bir gerekliliktir. Katılımcılık arttıkça yerel ve genel tüm sesler güç kazanır. Artık cılız sesler yerine, yerelleyle birlikte sivil toplum örgütleri gibi kuruluşlarla güçlenmiş sesler, demokratik toplumlarda kendilerini kabul ettirmiştir.

Avrupa'daki örnekler bakıldığında yerel kitle iletişim araçlarının, merkezi yönetimin sözcülüğünü yapmaktan çok, yöre halkının ve kuruluşların yanında oldukları gözlenmektedir. Daha başka bir deyişle, "yeni medyanın ortaya çıkışı, daha sonradan ayak uyduracağı sosyal değişikliklerin sözcüsü olma konumuna gelmesidir." "İletişim toplumu olma" kavramı da, sosyal etkinliklerin içerisindeki değişiklikleri işaret etmektedir. Televizyonun rolü burada yerel yaşantıyı harekete geçirme yolundadır. Şimdiye kadar söz hakkı elde edememiş kişiler burada dertlerini rahatlıkla dile getirirler. Örneğin, Fransa'da yöredeki izleyiciler, yerel televizyondan belediye meclisi kararlarını öğrenme olanağı bulmakta ve eleştirileri ile yönetime yön vermektedirler. Yerel televizyonun ülkemizde daha yeni olduğu gözönüne alınırsa, daha gelişme aşamasında olan bu televizyonların, ileride daha farklı boyutta programlar üretecekleri, şu anki çalışmalarıyla kendisini belli etmektedir.

3. Farklı Görüşler

Yukarıda da değindiğimiz gibi, iletişim toplumu olabilmenin önemli bir bileşeni de bilindiği gibi bilgi akışının kesintisiz olmasıdır. Bu noktada yaygın olarak yayın yapan kitle iletişim araçlarının yanı sıra, yerel düzlemde gerçekleştirilen yayıncılık stratejik önem taşımaktadır.

Denis Mc.Quail, iletişim araçlarının görevlerini sayarken, enformasyon görevi, karşılıklı bağlılık, egemen kültürün gündemde tutulması gibi noktalara değinirken, Lasswell, çevre gözetiminin medyanın birinci işlevi olduğunu vurgular. Daha sonraki işlevini edinilen bilgilerin seçimi ve onların yorumlanması olarak belirtir. Bu yorumlama bölümünde eleştiriler yer almaktadır. Medyanın 4. Gücü burada kendisini gösterir. Oldukça önemli ve yönlendirici bir özellik taşır. Bilgilerin doğru algılanması ve doğru, yapıcı, düzeltici eleştirilerin yapılması önemlidir. Özellikle yerel televizyonlar, merkezden aldıkları bilgileri büyük bir titizlikle inceleyip yanlış algıya meydan vermeden izleyicilerine aktarmalıdır. Merkez ve yerel arasındaki sosyal-kültürel ve etik farklar göz ardı edilmemelidir. Televizyon haberlerinin içerikleri, bu olası algılama farkı üzerinde durmalıdır. Bir haberin kentte ve kırsal kesimde farklı algılanmasının doğuracağı sonuçların altından kalkmak mümkün olmaya bilir. Kentli ve kırsal kesim insanı, yaşam koşulları nedeniyle farklı algılama düzeyine sahiptir. Önemli olan yöre insanının, bilgiye doğru ulaştırılması ve katıklarının sağlanmasıdır.

Lasswell'in medyanın işlevleri arasında saydığı kültür ileticiliği, toplumun ortak değerlerinin hem kuşaktan kuşağa aktarımını, hem de kent-kırsal arasındaki gelenek ve göreneklerin aktarımı ve sürdürülmesi konusunda zincirin halkalarını oluşturması açısından önemlidir. Yurdun değişik bölgelerinde yıllardır süregelen bir takım ananeler, televizyon programları aracılığı ile görsel bir şölene dönüşürken, tanıtım ve bilgilendirme konularında da önemli bir görevi yerine getirir. Kuşaklar arası kimi değerler korunup, iletirken kitle iletişim araçları da önemli bir sosyal görevi yerine getirmiş olur. Yöre insanının atalarından kalma farklı alanlardaki bilgi birikimi, ister bir sanat dalı, isterse spor ya da farklı kültürel

etkinliklerde olsun kendisini yaşatmaktadır. Bu ortak mirası korumak ve tanıtmak, saklandığı bölgeden yüzüstüne çıkartmak yerel yayıncılar için hem kolay hemde araştırmaya dayalı güç bir iştir. Yerel televizyonlar burada da sosyal bağı oluşturmaya yönelik önemli bir işlev yapmaktadırlar.

Demokratik toplumlarda çok sesliliğin önemini vurgularken, burada yerel televizyonların yerini yatsımak olanak dışıdır. Merkezileşme ve tekelleşme ancak farklı seslerin ortaya çıkışıyla kırılabilir. "Tekelciliğin, tek sesliliğin tek panzehiri yerel basın güçlü olmasından geçiyor." (Gürel, 1998:10). Çünkü yerel basın materyal açısından çok zengindir. Farklı çevrelerin görüş ve düşünceleri, katılımları çok sesliliği zenginleştirmektedir. Yerel düşüncelerin ve eleştirilerin serbest olarak ulaşabildiği ortama en yakın araç yerel yayıncılıktır. Bu nedenle özellikle yerel televizyonların en çok izlenen kitle iletişim aracı olmaları nedeniyle, olabildiğince yöre halkını katılımcılığa çekmeleri, yüreklendirmeleri doğru bir davranış biçimi olmaktadır. Sesi gür çıkan, izleyicisinden destek alan bir yerel basın, korkulan tekelciliğe karşı en güçlü kalkanı oluşturur. Yöre halkı üzerinde oldukça etkili bir gücü olan yerel televizyonlar, Anadolu'nun sesi-kulağı konumundadır.

Bölge halkına yönelik habercilik, örneğin "eti en ucuza hangi kasaptan alabileceği, bir yerden başka bir yere hangi otobüsle gideceği.." (Weimer, 1998: 212) ancak yerel iletişim araçları aracılığıyla edinilecek bir bilgidir. Kişilerin doğrudan güncel yaşamlarının etkilendiği konular, en iyi ve ayrıntılı olarak yine kendi içlerinden çıkan yayın kuruluşları ile izleyicilere duyurulmaktadır. Yerel televizyonların hedefleri arasında izlendikleri yörede, yaygın televizyonlardan daha önde gelmeleri yer almalıdır. Çok seslilik açısından da önde gelen kaygı bu yolda olmalıdır.

Yerel televizyonların işlev ve sorumlulukları yaygın televizyonlarla aynı doğrultudadır. Yazılı-görsel-ışitsel basının topluma karşı görev ve sorumlulukları birbirlerinden farklı olmadığından, işlevleri demokrasinin sağlığı açısından çok önemlidir. Basının temel işlevinin bilgi ve olayları doğru ve saptırmadan halka duyurmak olduğunu hatırlarsak, daha doğrusu hiç unutmazsak, içinde yaşadığımız topluma da görevimizi yerine getirmiş oluruz. Yerel birimler kendi medyaları ile bu bilgilenmeyi daha derinlemesine edinirler. Onlar, bir yandan ulusal olayları öğrenirken, bir yandan da yerel gelişmeleri kaçırmama şansına sahiptirler. Kendilerini yönetenler hakkında zamanında ve doğru bilgi edindikleri takdirde yerel medya görevini tam anlamıyla yerine getirmiş olur. Çünkü bunun sonucunda, yöresel tepkiler, uyarılar, yönlendirmeler ve yönetime katılım ortaya çıkar. Katılım demokrasi için çok önemlidir. Bu mekanizmayı harekete geçirmek ise, kitle iletişim araçlarına düşmektedir.

“Asıl demokrasi yerel birimlerde hayata geçiyor” (Gürel, 2000: 13). Bu saptama, yüzyüze görüşmelerin daha kolay olduğu, birtakım önemli noktalara daha kolay ulaşılabilindiği yerel yönetimler ve yerel iletişim araçları için paylaşılan bir saptamadır. Halkın bilgilenmesinin yanı sıra, yönetimin de bilgilenmesi, yani karşılıklı bilgi alış verişinin önemi büyüktür. Yerel televizyonlar yörelerinde en etkili kitle iletişim aracı konumundadır. Yörelerdeki sivil toplum örgütlerini desteklemek, görüşlerine yer vermek, seslerinin duyurulmasını sağlamak, kısacası onlara kucak açmak özellikle yerel televizyonların görevlerinin başında gelmektedir. Kilit noktalardaki yöneticilere mikrofon uzatılması, demokrasinin işleyişi açısından yaşamsal önem taşır. Olayları değerlendirip, yorumlayıp, aktarırken haberin içeriğinin saptırılmaması gerekmektedir.

“Sivil toplum örgütlerinin ülke yönetimine girdiği onların desteklenecek yeri yerel medyadır.” (Demirkent, 2000: 179). Her bölge kendi içerisindeki bu gibi kurumları, kendi çıkarı açısından tanıtmak zorundadır. Merkezin dışında oluşan bir takım kuruluşlar, örgütler halkın yanında ve onların refahı için eksik kalan yönlere dikkat çekip, yönetimi uyarırlar. Bu gibi örgütler, yalnızca büyük kentlerde değil, aynı zamanda kırsal kesimde de gelişme göstermektedir. Yerel seslerin yükselmesi ise, klasik merkezden yönetime alternatif getirmektedir. Ortak sorunların tartışılabileceği en iyi arena, yerel medya aracılığı ile oluşturulabilir. Dar alanda toplanmak, sorunların ortaya dökülmesi, katılımın sağlanması ve bunlar için duyuruların yapılması daha kolay olmaktadır. Burada yerel televizyonun gücü ve önemi yadsınamaz. Yöre halkının gerçekleri öğrenmesi, halkla karşılıklı ve süregelen bir iletişimin sağlanması konusunda yerel yayıncılık bir köprü konumundadır.

Merkez ve yerel arasındaki bu köprünün temellerinin sağlam olması gerekir. Saydam olma bunun baş koşuludur. Bilindiği gibi, herkese söz hakkı olanağının sağlanması demokrasinin sağlığı açısından da önemlidir. Yerel televizyonlar izleyicilerine bu olanağı, yaygın televizyonlara oranla daha kolay sağlamaktadır. Ayrıca bu kitle iletişim aracının varlığı, doğrudan izleyicisine bağlıdır. Yani yöre halkı, bir yerel televizyonun ayakta durmasını sağlayan omurgasıdır. Yöre insanı, kendi sosyal yaşamını ilgilendiren konuları en hızlı olarak yerel basın araçlarından almaktadır. Bu önemli noktanın yerel televizyonlarca iyi algılanması gerekmektedir. Oldukça önemli işlevleri olduğu ve hiçte azımsanmayacak bir denge ucunda olduklarını iyi bilmeleri gerekmektedir.

Sonuç

Yerel yönetimiyle güçlenmiş, sivil toplum örgütleri vb. kuruluşlarla destek gören yerel yayınlar, seslerini duyurup, yöredekilerin haklarını daha güçlü savunurlar. Yerel basının zayıf olduğu bölgelere göre daha demokratik bir ortamda ve daha insanca yaşama olanağı bulurlar. Sorunların yansıtıcısı olarak, halkın sözcülüğünü yapıp, çözüm olanağı bulurlar. Bu işleyiş ise, demokrasi ile tamamen örtüşen bir yapıyı gözler önüne serer. Bilindiği gibi, demokratik bir yönetimde halkın görüşü önem taşır. Eğer gerçekten halkın sesine kulak verilmek isteniyorsa, yerel kitle iletişim araçları gündeme gelir. Televizyon bu araçların başta gelenlerindenidir. Yerel televizyonlar yöre halkının nabzını tutar ve yönetimle ilişkisini sağlar. Her ne boyutta olursa olsun, bir yönetimin başarılı olması halka bağlıdır. Günümüzde merkezden uzaklaştıkça, yerele önem verildikçe daha demokratik bir yapının oluştuğu gözlenmiş ve yerellik oldukça fazla olarak gündeme gelmiştir. Yerel yönetimlere ağırlık verilmiş, yerel televizyonculuk yasayla birlikte kendisine bir yer bulmuştur.

Bu televizyonların toplum içerisindeki yeri sosyo-kültürel açıdan oldukça önemlidir. Her birinin bulunduğu yöreye göre program türleri ve içerikleri farklılık gösterir. Kamu hizmeti yayıncılığı ile hareket ettikleri sürece, halkın beklentisi doğrultusunda yayınları ile, yaygın televizyonların bir benzeri olmaktan kaçınarak çok önemli bir boşluğu doldurmaktadırlar. Ancak bu önemli misyonu yerine getirmeleri konusunda karşılaştıkları bazı ekonomik ve yasal sorunlar gibi kimi sorunlar, bu televizyonların işlevlerini oldukça kısıtlamakta ve güçleştirmektedir. Avrupadaki örneklere bakıldığında, ülkemizde daha yeni sayılabilecek bu kuruluşların kendi içlerinde de bir dayanışmaya

gitmeleri ve bir yasal çatı altında birleşmeleri gerekmektedir. Demokrasinin yerleşip, toplumun vazgeçilmez bir parçası olması için, basın özgür, her türlü baskıdan uzak ve basın özgürlüğünün tüm ülkeye yayılması olmazsa olmaz kuraldır.

Bilindiği gibi, halk yaşadıkları bölge hakkındaki her konudaki bilgiye, yerel medya ile ulaşır. "Halk istek ve sorunları, yerel yönetimlere, iletişim örgütleri ve medya tarafından birebir, daha kestirme yoldan yansır. Tabii bu işlevi tarafsız ve bağımsız şekilde yerine getirilmesi önem taşır..." (Gürel, 1999:13). İşte bu karşılıklı iletişimin aracısı olarak, en yaygın biçiminin televizyon olduğunu görüyoruz. Yönetimle halk arasındaki köprü yerel kitle iletişim araçlarıdır. Buradan hareketle, demokrasinin çekirdeğini yerelliğin, yerel yönetimlerin oluşturduğunu söyleyebiliriz. Bu nedenle, demokratik yapının sağlamlığı açısından, bilgi akışının kesintisiz gerçekleştirilmesi gereklidir. Yerel televizyonlar bu noktada da önemli bir araç olarak karşımıza çıkıyor. Yöre halkının bilinçlenmesi, her konuda bilgi sahibi olması, yerel kitle iletişim araçlarının yayınlarına bağlıdır. Yayınlarının içerikleri doyurucu olduğu sürece halkın bilinçlenmesi artacak ve daha bilinçli bir biçimde eleştiri ve yönlendirmelerde bulunacaklardır. Genele yayıldığına ise, bilinçli bir toplumun oluştuğu görülmektedir. Ufak parçaların birleşerek bütünü oluşturduğu gözardı edilemez.

Toplumsal etkileşimi gerçekleştiren etkenlerden biri olan iletişim araçları, bu işlevi üstlenmekle doğal olarak önemli bir görevi de üstlenmiş durumdadır. Bir toplumda yer alan farklı kurumlar arasında bağlantıların kurulması, bütünlüğün oluşturulması, geçmiş ile gelecek arasındaki bağların ekinsel vb. konularda sağlanması ve güçlendirilmesi, ülkelerin gelecekleri için gereken değerlerdir. Toplumsal bütünlüğün sağlanması ve

korunması, süreklilik kazanması yolunda yer alan adımlardan birisi de, iletişimdir. İletişim, yaygın ya da yerel olsun, görsel-ışitsel ve yazılı tüm kitle iletişim araçları ile beraber bir süreç anlamına gelmektedir. Bu süreç içerisinde gürültüye yer vermeden, yapıcı anlamda bir takım adımların atılmasının desteklenmesi gerekmektedir. Yerel televizyon yayınları da destek bekleyen bu adımlar arasındadır. Henüz tam anlamıyla kurumsallaşmamış bu hareket, yönetim ve halkın desteğini beklemektedir. Demokrasi ve çoğulculuk adına farklı sorunları olan (ekonomik, yasal, yetişmiş eleman vb.) bu kuruluşlara, gereksinimleri doğrultusunda yardım elinin uzatılması, önlerinin açılması sağlıklı demokrasiler için kaçınılmazdır.

Kaynakça

- MÉGARD, Dominique (2002). "Communication publique, médias et démocratie", Pouvoirs Locaux Les Cahiers de la Décentralisation, NO: 52, La documentation Française, Paris.
- PAILLART, Isabelle, Azeddine, Leila (2002). "Média local ou outil de communication? A quoi servent les Tv locales?", Pouvoirs Locaux Les Cahiers de la Décentralisation, NO: 52, La documentation Française, Paris.
- ALTUNAY, Alper (2001). "Elektronik Görüntü Sanatı", Adam Sanat, sayı:187, Ağustos.
- GÜRELLİ, Nail, Yerel Gazetecilik, Yerel Televizyonculukta Meslek İçi Eğitim, Açış Konuşmaları, Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: 16, 25-26 Mayıs 2000, Yalova, Erdini Basım ve Yayınevi, İstanbul.

-DEMİRKENT, Nezih, "Yerel Medyada Televizyonların Yeri ve Genel sorunları", Yerel Televizyonculukta Meslek İçi Eğitim, Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: 16, 25-26 Mayıs 2000, Yalova, Erdini Basım ve Yayınevi, İstanbul.

-GÜRELLİ, Nail, Yerel Gazetecilik Meslek İçi Eğitim, Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: 16, 25-26 Mayıs 2000, Yalova, Erdini Basım ve Yayınevi, İstanbul.

-"Télévision locale: trois projets sélectionnés" (1999). Cahier Spécial, TeleSatellite, Aout, Paris.

-GÜRELLİ, Nail, Yerel Gazetecilik, Televizyonculuk ve Radyoculukta Meslek İçi Eğitim, Açış Konuşmaları, Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: 4-5, 29-30 Nisan 1998, İzmir, Erdini Basım ve Yayınevi, İstanbul.

-WEIMER, Matthias, Yerel Gazetecilik, Televizyonculuk ve Radyoculukta Meslek İçi Eğitim, Almanya'da Yerel Medya, Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi: 4-5, 2-3 Haziran 1998, Samsun, Erdini Basım ve Yayınevi, İstanbul.

-Yerel Yönetim ve Demokrasi (1994). T.C Başbakanlık Toplu Konut İdaresi ve İULA EMME yay, İstanbul.